

Eelmisel aastal koges suhtelist vaesust iga viies Eesti elanik

Suhtelises vaesuses elas 2015. aastal 21,3% ja absoluutses vaesuses 3,9% Eesti elanikkonnast, teatab Statistikaamet. Suhtelist vaesust kogevate inimeste osatähtsus vähenes varasema aastaga võrreldes 0,3 protsendipunkti ning absoluutses vaesuses elavate inimeste osatähtsus 2,4 protsendipunkti.

2015. aastal elanikkonna sissetulek suurenes ja sissetulekute ebavõrdsus vähenes. Siirded (riiklikud toetused ja pensionid) aitasid takistada vaesusesse langemist, sest nende mitteamistamisega sissetulekute hulka oleks suhtelises vaesuses elanud 39,2% ja absoluutses vaesuses 25,2% elanikkonnast.

Suhtelises vaesuses elas 2015. aastal inimene, kelle kuu ekvivalentnetosissetulek oli väiksem kui 429 eurot (2014. aastal 394 eurot) ning absoluutses vaesuses inimene, kelle kuu ekvivalentnetosissetulek oli väiksem kui 201 eurot (2014. aastal 203 eurot). 2015. aastal erinesid elanikkonna vaeseima ja rikkaima viiendiku sissetulekud 5,7 korda.

Võrreldes 2014. aastaga on vähenenud nii laste, noorte kui ka keskealiste vaesus, suurenenud aga vanemaealiste suhteline vaesus. 2015. aastal elas 40,2% 65-aastastest ja vanematest suhtelises vaesuses (2014. aastal 35,8%). 2015. aastal elas alla 18-aastastest lastest suhtelises vaesuses 18,5% ehk poolteist protsendipunkti vähem kui aasta varem, samuti langes laste absoluutse vaesuse määr – vastav näitaja oli 2014. aastal 9,1% ja 2015. aastal 4,6%.

Haridustase mõjutab vaesusesse jäämise riski oluliselt. Põhi- või madalama haridusega inimestest kuulus iga kolmas sissetuleku poolest vaeseimasse ja vaid iga neljateistkümnendik rikkaimasse sissetulekuviiendikku. Samal ajal kuulus kolmandik kõrgharidusega inimestest rikkaima viiendiku hulka. Seetõttu on ka kõrgemalt haritud inimeste suhtelise ja absoluutse vaesuse määr (vastavalt 12,4% ja 2,0%) peaaegu kolm korda väiksem kui põhi- või madalama haridusega inimestel (suhtelise ja absoluutse vaesuse määr vastavalt 34,8% ja 5,0%). Kõrgem haridustase on oluline vaesuse vältimise eeldus.

[Põhjalikum ülevaade statistikablogis.](#)

Suhtelise vaesuse määr on inimeste osatähtsus, kelle ekvivalentnetosissetulek on suhtelise vaesuse piirist madalam. Absoluutse vaesuse määr on inimeste osatähtsus, kelle ekvivalentnetosissetulek on absoluutse vaesuse piirist madalam. Suhtelise vaesuse piir on 60% leibkonnaliikmete aasta ekvivalentnetosissetuleku mediaanist, absoluutse vaesuse piir on arvestuslik elatusmiinimum. Ekvivalentnetosissetulek on leibkonna sissetulek, mis on jagatud leibkonnaliikmete tarbimiskaalude summaga.

Hinnangud põhinevad sotsiaaluuringu andmetel, mida Statistikaamet korraldab 2004. aastast. Uuringu avaliku huvi peamine esindaja on Sotsiaalministeerium, kelle tellimisel Statistikaamet selle statistikatöö tegemiseks andmeid kogub ja analüüsib. 2016. aastal osales uuringus üle 6000 leibkonna. Uuringuga kogutakse aastasissetuleku andmeid, seetõttu küsitakse 2016. aastal 2015. aasta sissetulekut. Aastasissetulek on vajalik vaesuse ja ebavõrdsuse näitajate arvutamiseks. Sotsiaaluuringut korraldavad statistikaorganisatsioonid harmoneeritud meetodika alusel kõigis Euroopa Liidu riikides nime EU-SILC all.

Täpsem teave:

Detailsemad andmed on [statistika andmebaasis](#).

Tiiu-Liisa Rummo
Analüütik
Metoodika ja analüüsi osakond
Statistikaamet
Tel 625 8425